

**VLAAMSE GEMEENSCHAPSCOMMISSIE
DE RAAD
Plenaire Vergadering
Agenda**

Vrijdag 31 januari 2020 vanaf 9.30 uur

Brussels Hoofdstedelijk Parlement – Lombardstraat 69 – zaal 201

1. Samengevoegde interpellatie en vraag om uitleg (R.v.O., art. 59 en 61)

- Interpellatie van de heer Jan Busselen tot de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, met betrekking tot de Brusselse schoolcontracten
- Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de Brusselse schoolcontracten

2. Interpellaties (R.v.O., art. 61)

- Interpellatie van de heer Gilles Verstraeten tot de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende het gemeentelijk basisonderwijs in Sint-Lambrechts-Woluwe
- Interpellatie van mevrouw Cieltje Van Achter tot mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende de acties van de VGC m.b.t. eenzaamheid

3. Vragen om uitleg (R.v.O., art. 59)

- Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra, betreffende de gevolgen van het uitblijven van een adequaat sportkadaster voor het sportbeleid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie
- Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, betreffende kinderarmoede in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

- Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid, over de aanpak ontwikkelingsstoornissen en CAR vzw
 - Vraag van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende de studie van het CLIL-onderwijs
 - Vraag om uitleg van de heer Jan Busselen aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw, betreffende asbest in de Brusselse Nederlandstalige scholen
-

Datum van indiening: 20 januari 2020

Interpellatie van de heer Jan Busselen tot de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Brusselse onderwijscontracten

Geacht collegelid,

Op 14 januari 2020 vernamen we via de pers dat de Brusselse schoolcontracten niet meer mogen doorgaan. Dat besloot de Vlaamse Regering die oordeelt dat deze contracten onder de gemeenschapsbevoegdheid Onderwijs vallen. De Vlaamse Regering is zo overtuigd dat er een belangrijke grens is overschreden met de schoolcontracten dat ze naar het Grondwettelijk Hof stap in de hoop dat die de Brusselse ordonnantie vernietigt.

Een oordeel dat onbegrijpelijk is voor wie de nood aan speelruimte en naschoolse activiteiten kent in Brussel, en meer specifiek in de kwetsbare buurten waar de huidige schoolcontracten lopen.

Niet alleen wil de Minister van Onderwijs de Nederlandstalige scholen terugtrekken uit het project. Sterker nog, door naar het Grondwettelijk hof te trekken, is N-VA-minister Ben Weyts zelfs bereid om alle schoolcontracten, inclusief de samenwerkingen tussen de Brusselse Regering met Franstalige scholen, op te blazen.

De projecten in kwestie zijn een samenwerking tussen *perspective.brussels*, Brussel Stedenbouw en Erfgoed, Brussel Mobiliteit, Leefmilieu Brussel, Brussel Plaatselijke Besturen, *hub.brussels (impulse.brussels)*, de Fédération Wallonie-Bruxelles, de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Een schoolvoorbeeld van hoe verschillende gemeenschappen samen iets gemeenschappelijks tot stand kunnen brengen dat ten goede komt aan de wijk, aan de leefomgeving van de leerlingen en de ouders, van de mensen die in de omgeving van de school wonen.

Het stilleggen van deze projecten zal een niet te onderschatten impact hebben op het lokale weefsel van de betrokken scholen en de bescheiden toenaderingen tot samenwerking tussen de verschillende overheden en uitvoerende instanties niet ten goede komen. Dit is waar een doorgedreven communautarisme toe kan leiden.

Mijn vragen zijn dan ook de volgende:

- Werd het VGC-College op de hoogte gebracht van deze beslissing?
- Welke stappen heeft Vlaams coalitiepartner Open Vld genomen om deze beslissing van de Vlaamse regeringspartner ongedaan te maken?
- Wat is de impact op de lopende projecten wanneer deze projecten worden stopgezet?
- Heeft u reeds een nieuwe projectoproep gelanceerd voor nieuwe schoolcontracten?
- Zo ja, hoeveel scholen hebben zich hier voor aangediend?

Met dank voor uw antwoorden,

Jan Busselen

Datum van indiening: 21 januari 2020

Vraag om uitleg van Els Rochette aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De schoolcontracten

Beste collegelid,

Een paar weken geleden konden we in de pers lezen dat de Vlaamse Regering verzet had aangetekend tegen het Brussels initiatief om schoolcontracten in het leven te roepen. Er was zelfs sprake om de zaak naar het Grondwettelijk Hof te trekken.

Over wat zijn we nu concreet bezig?

Scholen krijgen extra geld om ook na de schooluren hun infrastructuur (sportzalen, speelplaatsen, enz...) ter beschikking te stellen aan bewoners, kinderen uit kwetsbare buurten en verenigingen. Dit afschieten is vooral spijtig voor onze Brusselse kinderen.

Het gaat om 9 ambitieuze projecten die al goedgekeurd werden, voor een bedrag van 10 miljoen euro. Die investeringen zijn absoluut noodzakelijk.

- Hebt u al overleg gepleegd met uw Vlaamse bevoegde collega's hierover?
- Houden de 9 geselecteerde projecten effectief een bevoegdheidsoverschrijding in? Zullen de 9 geselecteerde projecten kunnen doorgaan?
- Voorziet u andere manieren om schoolcontracten te realiseren, bijvoorbeeld via de Cocof of de VGC?

Els Rochette

Datum van indiening: 8 januari 2020

Interpellatie van de heer Gilles Verstraeten tot de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: Het gemeentelijk basisonderwijs in Sint-Lambrechts-Woluwe

Geacht collegelid,

We hebben hier al erg vaak discussies gevoerd over het capaciteitsgebrek in het Nederlandstalig onderwijs en over de oorzaken daarvan. De N-VA is, zoals bekend, voorstander van een verdere uitbreiding van de capaciteit van het Nederlandstalig onderwijs in Brussel. Het is echter ook belangrijk om te blijven benadrukken dat het voorzien in onderwijs in Brussel een gedeelde verantwoordelijkheid is van meerdere overheden. Naast de Vlaamse en Franse Gemeenschap, is er een derde en zeer belangrijke actor actief als facilitator én als inrichtende macht, maar wel een die soms uit het oog verloren wordt: de Brusselse gemeenten.

Die gemeenten bekleden een unieke positie omdat zij de mogelijkheid hebben om zowel Nederlandstalige als Franstalige scholen op te richten. Het Nederlandstalig onderwijs in Brussel kent een toenemende populariteit en aantrekkingskracht. Het zou dan ook logisch zijn dat de gemeenten in hun plannen voor capaciteitsuitbreiding hiermee rekening houden en dus volop investeren in Nederlandstalig gemeentelijk onderwijs.

Aangezien helaas enkel de Stad Brussel secundair onderwijs inricht, ligt de focus van deze vraag op het basisonderwijs. We moeten vaststellen dat meerdere gemeenten hun verantwoordelijkheid ten aanzien van Nederlandstalig basisonderwijs niet hebben opgenomen. En als ze dat zagezegd wel doen, komen ouders en kinderen later mogelijks toch voor voldongen feiten te staan, getuige de in november aangekondigde sluiting van basisschool De Knapzak in Sint-Agatha-Berchem. Volgens de informatie die uw voorganger gaf op 8 februari 2019, bieden vandaag 12 van de 19 Brusselse gemeenten Nederlandstalig basisonderwijs aan. Elsene, Etterbeek, Ganshoren, Oudergem, Sint-Gillis, Ukkel en Watermaal-Bosvoorde doen dat niet.

Vandaag voorzien de gemeenten in ongeveer 50% van de totale capaciteit van het Franstalig basisonderwijs, maar slechts in 25% van het Nederlandstalig basisonderwijs. Vele gemeenten verkiezen te investeren in het Franstalig basisonderwijs, dat is duidelijk. Zo heeft Oudergem, waar dus geen Nederlandstalige basisschool is, tijdens de vorige legislatuur het aantal plaatsen in het Franstalig gemeentelijk basisonderwijs verdubbeld.

Maar ook in gemeenten die Nederlandstalig basisonderwijs voorzien, is de situatie soms problematisch. Een mooi voorbeeld is de gemeente Sint-Lambrechts-Woluwe. Uw voorganger stelde op 8 februari 2019 dat Sint-Lambrechts-Woluwe plannen koesterde om het Nederlandstalig gemeentelijk basisonderwijs uit te breiden. Ik stel me de vraag of dit geen loze beloftes zijn. Zeker als je weet dat zelfs de huidige Nederlandstalige gemeentescholen verwaarloosd worden. Zowel in basisschool De Klimop als in de Prinses Paoloschool moeten grote renovatiewerken gebeuren. Terwijl er veel geld vloeit naar de volledige renovatie en uitbreiding van Franstalige scholen, krijgen de 2 Nederlandstalige basisscholen maar net genoeg investeringen zodat ze niet dicht moeten om veiligheidsredenen.

Daarom had ik graag volgende vragen gesteld:

- Wanneer zullen basisschool De Klimop en de Prinses Paoloschool volledige gerenoveerd worden, opdat de veiligheid van de kinderen niet in het gedrang komt?
- Heeft Sint-Lambrechts-Woluwe volgens u oprechte plannen om een nieuwe Nederlandstalige gemeentelijke basisschool op te richten?
- Op welke manier probeert u bij de gemeente van Sint-Lambrechts-Woluwe aan te dringen voor meer actie?

- Zijn er het afgelopen half jaar bij de VGC-administratie aanvragen van Brusselse gemeenten ingediend voor nieuwe capaciteitsuitbreidingen of voor de constructie van nieuwe Nederlandstalige gemeentescholen bijgekomen? Zo ja, uit welke gemeenten zijn die dan afkomstig?

Hartelijk dank voor uw antwoorden!

Met de meeste hoogachting,
Gilles Verstraeten
Raadslid VGC

Datum van indiening: 20 januari 2020

Interpellatie van mevrouw Cieltje Van Achter tot mevrouw Elke Van Den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: De acties van de VGC m.b.t. eenzaamheid

Beste collegelid,

De Vlaamse Regering maakt van eenzaamheidsbestrijding een van de pijlers van haar welzijnsbeleid. Vooral het verhogen van de bewustwording rondom deze problematiek staat hoog op de agenda. Hiermee reageert de nieuwe regering op een unaniem goedgekeurde resolutie die in maart 2019 werd aangenomen in het Vlaams Parlement, waarin duidelijk de aanpak van eenzaamheid als een transversaal beleidsthema naar voren werd geschoven.

Eenzaamheid is een problematiek die in de eerste plaats bij ouderen in onze samenleving voorkomt, maar het gevoel van eenzaamheid blijft lang niet beperkt tot deze groep, zoals de recente tv-serie 'Eenzaam' en bijhorende media-artikels duidelijk in beeld brachten.

Brussel is een zeer jonge en dynamische stad, waarin oudere mensen zich snel vergeten kunnen voelen door de steeds veranderende leefomgeving. De toenemende digitalisering stelt deze mensen eveneens voor een uitdaging. Maar de anonimiteit van een grootstad kan ook voor anderen een rem blijken in hun sociale contacten en persoonlijke ontwikkeling. De taaldiscriminatie t.a.v. het Nederlands in het openbaar leven, bij gemeentelijke administraties en verschillende zorginstellingen is zeker geen hulpvolle factor. Er is m.a.w. zeker plaats voor bijkomend beleid om dit probleem zo veel als mogelijk uit de wereld te helpen.

De VGC neemt op het terrein al enige actie, maar deze is bijna uitsluitend gericht op ouderen en kadert vooral in het spectrum van sociaal isolement:

- Het Brusselse Ouderenplatform (BOP) organiseert specifieke activiteiten voor ouderen;
- De lokale dienstencentra zijn de spelers van de VGC-welzijnsdienst voor het aanpakken van sociaal isolement bij ouderen;
- Sociaal isolement is een van de criteria in de projectoproep Bruss-it.

Het VGC-College keurde in november 2017 het project 'Sociaal isolement tegengaan via buurtgericht werken' van Odisee goed. Via dit project onderzoekt men hoe welzijnsorganisaties uitgerust moeten worden zodat men buurtnetwerken kan verdiepen en verduurzamen.

Sociaal isolement is echter een ander begrip dan eenzaamheid. Waar sociaal isolement een objectief criterium als basis neemt (= sociale cirkel), is eenzaamheid eigen aan de persoon in kwestie, m.a.w. het eigen subjectieve gevoel van het ontbreken van relaties. Kortom: het is perfect mogelijk dat mensen zich eenzaam voelen zonder zich in een vorm van sociaal isolement te bevinden.

Het Bestuursakkoord van uw College heeft jammer genoeg enkel aandacht voor eenzaamheid bij onze Vlaams-Brusselse ouderen en rept met geen woord over initiatieven t.a.v. het eenzaamheidsgevoel bij andere Brusselaars. Daarenboven stel ik vast dat de aandacht voor het thema bij ouderen gehuld is in een nietszeggende vaagheid: *“De VGC probeert met haar beleidsacties eenzaamheid te doorbreken en zo te werken aan een stad voor gelukkige mensen op verschillende vlakken. Als VGC willen we dat de actieve senior graag en gelukkig in de stad blijft wonen. We investeren in warme netwerken rond de ouder wordende Brusselaar en valoriseren hun competenties: oud is niet out.”*

Vanzelfsprekend delen we de mening van het College op dit vlak, maar vallen er maar weinig concrete beleidsacties te onderscheiden. De eerste Beleidsverklaring van deze nieuwe ploeg slaagt er zelfs in om nergens het thema grondig aan te raken en in de bespreking gaf u enkel aan dat het BOP een steeds centralere rol gaat spelen in de activiteiten voor onze senioren.

Voor N-VA is het duidelijk: dit VGC-College moet deze legislatuur absoluut een prioriteit maken van een transversale aanpak van het eenzaamheidsgevoel. Bijkomende inspanningen zijn noodzakelijk, evenals een duidelijk politieke wil, die vandaag duidelijk ontbreekt in de eerste beleidsdocumenten, om dit probleem echt aan te pakken.

Daarom had ik u graag volgende vragen gesteld:

- De Beleidsverklaring stelt ‘beleidsacties eenzaamheid’ in het vooruitzicht. Over welke acties gaat het hier en binnen welke beleidsdomeinen worden deze gekaderd?
- Hoe ziet u de centrale rol van het BOP in de strijd tegen eenzaamheid bij ouderen? Zijn er bijkomende inspanningen voorzien via nieuwe acties omtrent de subjectieve eenzaamheid bij ouderen?
- Op welke manieren wordt bij de lokale dienstencentra specifiek gewerkt rond het thema eenzaamheid en hoe wordt deze actief opgespoord?
- Welke specifieke maatregelen worden er genomen om de eenzaamheid bij andere bevolkingsgroepen in kaart te brengen en vervolgens ondersteuning te bieden?
- Is er een nieuwe projectoproep Bruss-it gelanceerd voor 2020? Zal bij deze jurering meer rekening gehouden worden met de bestrijding van het eenzaamheidsgevoel bij de Brusselaars?
- Werd het project van Odisee reeds afgewerkt? Zo ja, kan u de resultaten van dit project toelichten? Zo nee, wanneer mogen we een definitieve oplevering van dit onderzoek verwachten?

Datum van de indiening: 22 januari 2020

Vraag om uitleg van de heer Mathias Vanden Borre aan de heer Pascal Smet, collegelid bevoegd voor Cultuur, Jeugd, Sport en Gemeenschapscentra

Onderwerp: De gevolgen van het uitblijven van een adequaat sportkadaster voor het sportbeleid van de Vlaamse Gemeenschapscommissie

Geacht collegelid,

In 2012 besloot de toenmalige Brusselse Hoofdstedelijke Regering een sportkadaster, hierna het kadaster, op te stellen om alle sportinfrastructuur en actieve sportorganisaties op het gewestelijk grondgebied in kaart te brengen. Dit is absoluut noodzakelijk omdat het kadaster de basis moet vormen voor sportkeuzes voor zowel de burger als Brusselse overheden: wat is het aanbod en wat kan nog verbeterd worden?

De ontwikkelaar van het kadaster, de vzw PEPS-SPORT, kreeg daarvoor de hulp van de Franstalige Gemeenschapscommissie (Cocof), de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC), de gemeenten en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Pas sinds 2018, 6 jaar na de beslissing, is het kadaster via een website raadpleegbaar voor het grote publiek: www.sportsbrussels.be. Maar die website kent tal van problemen en is geen echt kadaster, maar eerder een verouderde Gouden Gids. Zo zijn sommige sportclubs, die wel degelijk bestaan, nergens terug te vinden en heeft de Nederlandstalige versie van de website vele taalfouten (zo wordt 'je cherche une infrastructure' vertaald naar 'kijkend infrastructuur'). Dit project heeft reeds bijzonder veel geld gekost en het resultaat is ronduit bedroevend.

Op 21 januari 2020 ondervroeg ik Brussels minister Bernard Clerfayt omtrent een stand van zaken betreffende het kadaster en hij deelde me mee dat er nog steeds geen kadaster is.

Volgens een schriftelijk antwoord van voormalig staatssecretaris voor Gemeentelijke Sportinfrastructuur Fadila Laanan, zou de directie Investerings van de Overheidsdienst Brussel Plaatselijke Besturen een driedelig ontwerp van overeenkomst hebben voorbereid met het bestuur van de Cocof en van de VGC. Dit ontwerp zou als doel hebben "een database met sportgegevens te delen tussen de openbare instellingen die bevoegdheden hebben inzake sport op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest."

In dat verband heb ik de volgende vragen:

- Welke gevolgen heeft het uitblijven van een sportkadaster voor het sportbeleid van de VGC?
- Wat is de stand van zaken m.b.t. de overeenkomst tussen Brussel Plaatselijke Besturen en de Colleges van de VGC en de Cocof? Werd die overeenkomst gefinaliseerd? Wat houdt die overeenkomst precies in? Kunnen we een afschrift krijgen?
- In de Beleidsverklaring 2018-2019 stelde het vorige College dat "de kennis over de lokale sportnaden door omgevingsanalyses per gemeente uitgebreid moet worden." Dit is exact het doel van een sportkadaster. Waarom vinden we deze bepaling niet meer terug in de Beleidsverklaring 2019-2020?
- Heeft het College van de VGC de vele fouten en tekortkomingen op de Nederlandstalige versie aangekaart bij de sportfacilitator van *perspective.brussels*?

In bevestigend geval, wat wordt ondernomen om de Nederlandstalige website fatsoenlijk te maken? Indien neen, waarom niet en wanneer kaart u het aan?

Ik dank u alvast voor uw antwoord.

Datum van de indiening : 27 november 2019

Vraag om uitleg van mevrouw Khadija Zamouri aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter, bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Kinderarmoede in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest

Op dinsdag 26 november 2019 organiseerde de Koning Boudewijnstichting een colloquium naar aanleiding van hun recent onderzoek naar armoede onder kinderen in onze hoofdstad.

Het onderzoek hanteerde een lijst met 17 items om de deprivatie bij kinderen te meten. Deze items hebben betrekking op toegang tot gezond eten, tot degelijke kledij, uitrusting voor ontspanning buitenshuis of tot vrijtijdsactiviteiten?

Indien een kind geen toegang heeft of zich meer dan drie items niet kan veroorloven, dan is er sprake van deprivatie.

Uit dit onderzoek blijkt dat ons Brussels Hoofdstedelijk Gewest het hoogste percentage gedepriveerde kinderen telt (29 %), in vergelijking met de andere gewesten (22 % in Wallonië en 8 % in Vlaanderen).

Ik had u hierover graag volgende vragen gesteld:

1. In de vorige legislatuur werd een kinderarmoedebestrijdingsplan 2016-2020 gelanceerd. Is er een evaluatie beschikbaar van het plan? Zo ja, wat zijn de belangrijkste conclusies uit het evaluatierapport.
2. Is het College ook van plan om een nieuw kinderarmoedebestrijdingsplan op te maken? Zo ja, wordt dit een plan opgesteld in samenwerking met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de Cocof?

Datum van indiening: 20 januari 2020

Vraag om uitleg van mevrouw Els Rochette aan mevrouw Elke Van den Brandt, collegevoorzitter bevoegd voor Begroting, Welzijn, Gezondheid, Gezin en Stedelijk beleid

Onderwerp: Aanpak ontwikkelingsstoornissen en CAR vzw

In december 2019 voerden de Centra voor Ambulante Revalidatie (CAR) acties rond de besparingen van de Vlaamse Regering. Er wordt bij hen 1,3 % bespaard op de totale subsidie en er is een niet-indexering van de middelen. 1,3 % lijkt een kleine besparing, maar de middelen waren al niet voldoende. CAR Brussel vzw verzorgt gespecialiseerde multidisciplinaire diagnostiek en behandeling van kinderen met ontwikkelingsstoornissen, ADHD, Autisme Spectrum Stoornis (ASS). Andere Nederlandstalige Brusselse centra voor ontwikkelingsstoornissen met een RIZIV-erkenning zijn Zeplin vzw in Woluwe of De Poolster. Lerni vzw is tweetalig.

Om begeleiding te krijgen moet een kind een 'ticketje' krijgen, nl. een officieel bewijs dat er een stoornis is. Voor zo'n onderzoek moet een kind doorgaans al 1 jaar wachten. Een kind moet dan nog eens 1 jaar wachten voor therapie kan opgestart worden. Bij CAR Brussel staan er vandaag 10 kinderen op de wachtlijst, voor 15 kinderen is het onderzoek nog bezig.

Vroeg ingrijpen bij een stoornis vermijdt dat de achterstand oploopt. Besparen op vroegdetectie is dus geen besparing. Het leidt later tot hogere kosten. Maar dat is niet het doorslaggevende argument. Besparen op vroegdetectie is nefast voor een goede schoolloopbaan en het welzijn van het kind.

Ik vermoed trouwens dat veel kinderen niet eens in de Brusselse statistieken voorkomen. Destijds werd mijn zoon zelf onderzocht in Leuven en begeleid in Halle, omdat de wachtlijsten bij de Brusselse centra toen al zeer lang waren.

Mijn vragen:

- In 2016 kreeg CAR Brussel vzw van de VGC nog een investeringssubsidie van 250.000 euro voor de aankoop en verbouwing van haar gebouw in Jette om de kwaliteit van de dienstverlening te verbeteren en meer kinderen te kunnen behandelen. De Vlaamse besparingen werken dat nu tegen. Welke impact hebben de Vlaamse besparingen op de goede werking en dienstverlening van de Brusselse Centra voor Ontwikkelingsstoornissen? Door de Vlaamse besparingen vermindert het aantal kinderen dat een behandeling kan krijgen. Hoe groot is de afname?

- Welke initiatieven neemt u t.a.v. de Vlaamse overheid? Hoe overlegt u met uw Vlaamse collega bevoegd voor Welzijn?

- Er is een nauw verband tussen uw bevoegdheid Welzijn en de bevoegdheid Onderwijs: kinderen die in een COS (Centrum voor Ontwikkelingsstoornissen) terecht komen, worden meestal doorverwezen door een CLB. Meer leerlingen in het Nederlandstalig onderwijs betekent ook een toename van het werk in het domein Welzijn. Hoe monitort u deze toename? Wat zijn de vaststellingen? Hoe overlegt u met uw collega bevoegd voor Onderwijs?

- Wat is de gemiddelde wachttijd voor een diagnose ontwikkelingsstoornissen voor een kind in het Brussels Nederlandstalig onderwijs? Is de wachttijd voor een Brussels kind langer dan die van een kind in het Nederlandstalig onderwijs in Vlaanderen? Hoeveel kinderen staan op de wachtlijsten bij de Brusselse Centra voor Ontwikkelingsstoornissen? Hoeveel Brusselse kinderen wijken uit naar buiten Brussel voor diagnose en behandeling?

- Welke bijkomende maatregelen neemt u als Brussels collegelid?

Datum van indiening: 21 januari 2020

Vraag om uitleg van de heer Gilles Verstraeten aan de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: De studie van het CLIL-onderwijs

Geacht collegelid,

Sinds 2014 is het voor secundaire scholen van de Vlaamse Gemeenschap mogelijk om CLIL-onderwijs aan te bieden: *'Content and Language Integrated Learning'*. Scholen die CLIL invoeren, verbinden zich ertoe bepaalde niet-taalvakken zoals aardrijkskunde of geschiedenis in een andere taal dan de moedertaal te geven. In het Vlaams onderwijs betekent dat Frans, Duits of Engels. Scholen mogen slechts maximum 20 % van de totale lestijd vakken in een vreemde taal aanbieden (de lessen Frans, Duits of Engels niet inbegrepen). Leerlingen die CLIL-onderwijs willen volgen, moeten de Nederlandse taal voldoende beheeren. In het besluit van de Vlaamse Regering van 2014 staat letterlijk dat leerlingen alleen een CLIL-traject kunnen afleggen "na positief advies van de toelatingsklassenraad dat ten minste is gebaseerd op voldoende kennis en beheersing door de leerling van de onderwijstaal, i.c. het Nederlands."

In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest zijn er vandaag 4 Nederlandstalige secundaire scholen die CLIL-onderwijs aanbieden. Het Meertalig Atheneum in Sint-Pieters-Woluwe is er vanaf het begin bij. Vanaf 2016 bood het GO! Etterbeek CLIL-vakken aan. Sinds dit schooljaar 2019-2020 is het ook mogelijk om CLIL-vakken te volgen op de nieuwe Campus Comenius in Koekelberg en het Atheneum GO for Business in Sint-Jans-Molenbeek.

Uit een studie van Hogeschool University Colleges Leuven-Limburg (UCLL) zou blijken dat Vlaamse leerlingen die in het secundair een aantal vakken in een andere taal volgen een betere kennis van die vreemde taal hebben dan leerlingen die niet in zo'n traject zitten. Bovendien lijkt het krijgen van lessen in andere talen dan het Nederlands op zich geen afbreuk te doen aan hun kennis van het Nederlands. Maar wat is dat waard als sommige leerlingen al weinig kennis van het Nederlands en dus een grote taalachterstand hebben? CLIL-onderwijs volgen kan enkel voor leerlingen die reeds een voldoende kennis van het Nederlands hebben. Dat lijkt ons een evidentie. Leerlingen die het Nederlands onvoldoende beheersen, moeten op de eerste plaats hun Nederlands versterken. Deze voorwaarde is enorm belangrijk voor het Nederlandstalig onderwijs in Brussel.

En de vraag is of deze voorwaarde in de praktijk wordt gerespecteerd. In mei 2019 bleek uit een reportage van *Terzake* dat in het Meertalig Atheneum in Sint-Pieters-Woluwe leerlingen CLIL-onderwijs volgen met een zeer beperkte kennis van het Nederlands. In de reportage verklaart de directrice bovendien dat leerlingen voor haar het Nederlands niet perfect moeten beheersen en dat af en toe een fout maken tegen het Nederlands "niet de *issue* is". Deze ingesteldheid baart mij grote zorgen. Als enkele leerlingen gevraagd worden of hun Nederlands goed genoeg is, is hun antwoord "goed genoeg voor deze school". Een leerling leek zelfs amper tot geen Nederlands te spreken. Ik stel mij logischerwijs serieuze vragen bij de controle op de taalvoorwaarden van het CLIL-onderwijs in deze school.

Vlaams minister van Onderwijs Ben Weyts kreeg op 15 januari 2020 een vraag in de Commissie voor Onderwijs over de resultaten van deze studie. In zijn antwoord benadrukte de minister dat het om voorlopige, tussentijdse conclusies gaat en dat de data hiervan nog moeten worden verwerkt. De studie is bovendien onvolledig omdat er enkel naar het CLIL-

aanbod in het Frans wordt gekeken, en niet in het Engels of het Duits. Wat ook niet wordt gemeten, is het effect op de kennis van het vak zelf. Ook wordt er geen melding gemaakt van specifieke resultaten over het CLIL-onderwijs in Brussel. Meer nog, we weten zelfs niet of er scholieren uit 1 van de 4 Nederlandstalige secundaire scholen in Brussel voor deze studie werden bevroegd en gevolgd. In ieder geval zal Vlaams minister Ben Weyts het CLIL-onderwijs evalueren en rekening houden met deze studie wanneer ze afgerond is. Ik kan alleen maar hopen dat de Brusselse scholen extra aandacht krijgen van de Vlaamse minister in die evaluatie.

Daarom had ik graag volgende vragen gesteld:

- Bestaat er een evaluatie van het CLIL-project in een of meerdere Nederlandstalige secundaire scholen in Brussel?
- Hoe wordt gecontroleerd of de taalvoorwaarde wordt toegepast?
- Bent u betrokken bij de geplande evaluatie van het CLIL-onderwijs door Vlaams minister Ben Weyts? Indien ja, op welke manier? Indien neen, hoe zal u Vlaams minister Ben Weyts wijzen op de bijzondere context van Brussel in het CLIL-project?

Hartelijk dank voor uw antwoorden!

Met de meeste hoogachting,
Gilles Verstraeten
Raadslid VGC

Datum van indiening: 23 januari 2020

Vraag om uitleg van de heer Jan Busselen tot de heer Sven Gatz, collegelid bevoegd voor Onderwijs en Scholenbouw

Onderwerp: met betrekking tot asbest in de Brusselse Nederlandstalige scholen

Geacht Collegelid,

Reeds vele jaren is de aanwezigheid van asbest in de gemeentelijke basisschool Poelbos een aanslepend probleem. Zes jaar lang heeft de ouderraad van Poelbos dit probleem aangekaart en het gemeentebestuur gevraagd om het asbest te verwijderen. Pas in 2019 is een deel van het asbest in de tabletten tussen de keuken en de refter, onder het luik weggehaald. Samen met de muren aan de speelplaats. Nochtans werd de aanwezigheid van asbest al aangegeven door het oudercomité. In 2015 werd er ook officieel asbest vastgesteld in de school. Dat valt te lezen in het verslag van de opvolgingsdoorlichting van de onderwijsinspectie dat verwijst naar “een geactualiseerde asbestinventaris (dd. 28/01/2015 door de firma Ibeve)”.

In de herfst van 2019 blijkt er nog steeds asbest aanwezig te zijn in de school. Dat beaamt de mevrouw De Swaef, Jetse Schepen van Stadsmobiliteit, luchtkwaliteit en Vlaamse gemeenschap in een mail op 15 oktober. “Het resterende asbest bevindt zich ter hoogte van de muur onder de luifel waar de kinderen schuilen wanneer het regent.” In mijn schrijven op 10 oktober 2019 uitte ik de bezorgdheid dat de platen bereikbaar zijn voor de kinderen onder de luifel, een plek waar de kinderen dagelijks vertoeven. “Dat blijft verontrustend. Want zoals u zelf aangeeft, als de kinderen eraan beginnen prutsen komt er asbest vrij met alle gevolgen van dien.”

Mijn verbazing was echter groot toen ik het volgende nogal tegenstrijdig antwoord kreeg: “De platen vormen geen direct gevaar. Er zal hierover gecommuniceerd worden. Maar uit voorzorg gaan we de platen wel bedekken. Wanneer het regent zitten de kinderen hier immers dicht op elkaar en je weet nooit of er niet een kind in de muur begint te krassen.”

De desbetreffende muur in kwestie is bekrast en beschreven wat evident is wanneer kinderen tussen 4 en 12 jaar er dagelijks vertoeven. In een volgende mail vroeg ik wanneer deze platen zullen gezet worden en wanneer het asbest zal verwijderd worden. Op die vraag is er sindsdien geen antwoord meer gekomen vanuit het gemeentebestuur.

-Wetende dat de Gemeenteschool Poelbos waarschijnlijk niet de enige school met asbest in de infrastructuur is,

-Wetende dat het ontwerp van decreet tot wijziging van diverse bepalingen van titel X van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en het decreet van 23 december 2011 betreffende het duurzaam beheer van materiaalkringlopen en afvalstoffen er een mogelijkheid is om een het asbestprobleem in gebouwen van de overheid aan te pakken, Wens ik volgende vragen te stellen:

- Heeft u een inventaris van alle aanwezige asbest in de Brusselse Nederlandstalige scholen?
- Heeft u een plan en een timing waartegen u dit asbest wil verwijderen?
- op welke manier kunnen overheidsinstellingen en diensten afhankelijk van de Vlaamse Gemeenschap beroep doen op middelen om asbest te verwijderen?
- Heeft u een zicht op de verwijdering van asbest in de gemeentelijke basisschool Poelbos?

Met dank voor uw antwoorden,
Jan Busselen